

ת"פ 10961/06/21 - מדינת ישראל נגד יוסף נאסר

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 10961-06-21 מדינת ישראל נ' נסאר(עציר)

לפני
כבוד השופט אברהם רובין
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

יוסף נאסר

הנאשם

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירה של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובביצוע עבירה של התפרעות.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, במהלך חודש רמזאן 2021 התרחשו בארץ וביחוד בירושלים התפרעויות, שכללו זריקות אבנים וחפצים לעבר אנשים וכלי רכב בעלי חזות או סממנים יהודים, זאת מתוך מניע גזעני, וכן התרחשו התפרעויות ותקיפות על רקע לאומני נגד כוחות המשטרה והביטחון. הפרות הסדר האמורות המשיכו גם לאחר ירי מסיבי של רקטות לעבר אזור ירושלים ועוטף עזה, וגם לאחר שהחל מבצע שומר החומות. בתקופה האמורה, ביום 10.5.21, שמו פעמיהם הנאשם ואדם אחר לעבר מסגד אל אקצה. במהלך הדרך גמלה בליבם של השניים החלטה להגיע לאל אקצה במטרה ליידות אבנים לעבר כוחות המשטרה שבמקום. השניים הגיעו למסגד בשעה 5 בבוקר ונשארו בו עד השעה 9 בבוקר. במהלך שהותם של השניים במסגד הגיעו למקום אחרים, שזהותם איננה ידועה למאשימה, עם מריצות מלאות באבנים. השניים המתוכם בתוך המסגד עד לשעה 9 בבוקר, זאת כיון שידעו כי במקום יש מצלמות והם חששו שאם יידו אבנים זמן קצר לאחר הגעתם למסגד תיחשף זהותם. בשעה 9 יצאו השניים מן המסגד, כשבאותו שלב נכחו במקום עשרות מתפרעים, וכן כוחות משטרה. כאשר הבחינו הנאשם והאדם האחר בכוחות המשטרה הם החלו ליידות לעברם אבנים. הנאשם יידה 4 אבנים לעבר הכוחות מתוך מטרה לפגוע בהם. כל אבן שיידה הנאשם הייתה בגודל של חצי כף יד אדם. לאחר יידה 6 אבנים לעבר כוחות הביטחון. את האבנים יידו השניים לעבר הכוחות ממרחק של 15-20 מ'. האבנים נפלו במרחק של כ- 10 מ' מכוחות המשטרה.

2. טיעוני המאשימה לעונש

באת כוח המאשימה שמה דגש בטיעוניה על כך שהעבירות כוונו נגד כוחות הביטחון בתקופה רגישה של מבצע שומר החומות, במהלכה התחוללו התפרעויות רבות ברחבי הארץ. באת כוח המאשימה גם הדגישה כנסיבה לחומרה את העובדה שהעבירות בוצעו במתחם הרגיש של הר הבית. באת כוח המאשימה טענה שמדובר בעבירה שבוצעה לאחר תכנון מוקדם, תוך ניסיון שעשו הנאשם וחברו להקשות על אפשרות הזיהוי שלהם. על רקע האמור טענה באת כוח המאשימה, כי מתחם העונש ההולם עומד על 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. באת כוח המאשימה הסכימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, וכי לאחר שמביאים בחשבון את הנסיבות לקולה, בכלל זה את הודאת הנאשם ואת עברו הנקי, יש לגזור עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בתוספת מאסר על תנאי וקנס.

3. טיעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם טען כי יש להביא בחשבון שכתב האישום המקורי כלל 4 אישומים, אשר שלושה מהם נמחקו במסגרת הסדר הטיעון. לדבריו, אילו מלכתחילה היה מוגש כתב האישום בנוסחו המתוקן הרי שהוא היה מוגש לבית משפט השלום. ב"כ הנאשם הפנה לכך שחרף האמור בסעיפים 1 ו-2 לכתב האישום אין טענה בגוף כתב האישום לפיה הנאשם ביצע את העבירות מתוך מניע לאומני או גזעני. ב"כ הנאשם טען כי לנוכח העובדה שאיש מכוחות הביטחון לא נפגע כתוצאה מהאבנים שיידה הנאשם הרי שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל. ב"כ הנאשם טען, כי יש להביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, את הודאתו, את עברו הנקי, את העובדה שהוא מוחזק בתנאי מעצר מאז 12.5.21, ואת העובדה המצערת שבמהלך תקופת המעצר הלך לעולמו אביו של הנאשם מבלי שהנאשם זכה להיפרד ממנו או להשתתף בהלווייתו. לנוכח כל האמור טען ב"כ הנאשם כי ראוי לגזור על הנאשם עונש החופף את תקופת מעצרו.

4. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

הערך המוגן על ידי העבירה של תקיפה הוא הערך של שלום גופו של האדם והשמירה על ביטחונו האישי. במקרה שלפניי הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר והתפרעות, אשר בוצעו במהלך תקופה רגישה ביותר באזור רגיש במיוחד. במצב דברים זה פגע הנאשם במעשיו גם בערך של השמירה על שלומם של כוחות הביטחון בשעה שאלו ממלאים את תפקידם לטובת כלל הציבור, וגם בערך של השמירה על הסדר הציבורי בכלל, ובתקופות רגישות בפרט. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על פגיעה בינונית - חמורה בערכים האמורים. אכן לא נפגעו שוטרים כתוצאה מיידוי האבנים, ולכן חומרת הפגיעה בערכים המוגנים איננה קיצונית, ברם הנאשם השליך יותר מאבן אחת לעבר השוטרים, בתקופה רגישה ובאתר רגיש, ומכאן שהפגיעה בערכים המוגנים חורגת בחומרתה מפגיעה בינונית.

5. מתחם העונש ההולם - הענישה הנוהגת

עמוד 2

הפסיקה קובעת, כי המסר למי שמסכנים את כוחות הביטחון ומפריעים לפעולתם בתקופה כה רגישה חייב להיות חד וברור בדמות ענישה מחמירה ומרתיעה (ע"פ 6216/19 דארי נ' מדינת ישראל (24.5.20)), במיוחד כאשר העבירות מבוצעות במתחם הר הבית (ע"פ 5590/16 נתשה נ' מדינת ישראל (17.1.18)).

באת כוח המאשימה הפנתה בטיעוניה לשני גזרי דין במסגרתם נגזרו על מי שהורשעו ביידוי אבן לעבר שוטרים, עונשים של 10 חודשי מאסר ו-9 חודשי מאסר (ת"פ 35471-11-15 ו-ת"פ 52977-11-15 - בהתאמה). ב"כ הנאשם הציג גזר דין של בית המשפט המחוזי במסגרתו נגזר על מי שהורשע במספר עבירות, ביניהן תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות, עונש של 12 חודשי מאסר בפועל (ת"פ 63709-05-18 מדינת ישראל נ' אבו חומוס (1.4.19)). ערעור שהוגש על גזר הדין נדחה (ע"פ 3253/19 אבו חומוס נ' מדינת ישראל (24.6.20)). כמו כן הציג ב"כ הנאשם מספר גזרי דין שניתנו בבית משפט השלום, במסגרתם נגזרו על מי שיידו אבנים על כוחות הביטחון עונשים של 4 עד 8 חודשי מאסר בפועל (ת"פ 26503-09-21 מדינת ישראל נ' מוחתסב (23.11.21) - יצוין כי מדובר באירוע שהתרחש בהר הבית; ת"פ 28630-05-21 מדינת ישראל נ' אבו עויס (18.10.21); ת"פ 26738-08-21 מדינת ישראל נ' עטון (5.10.21)).

6.

מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

מדובר בעבירה שבוצעה לאחר תכנון מראש. התכנון בא לידי ביטוי גם בכך שכבר בדרכם למסגד אל אקצה גמלה בליבם של הנאשם וחברו ההחלטה ליידות אבנים על כוחות הביטחון, וכן בכך שהנאשם וחברו המתינו מספר שעות בתוך המסגד במטרה להקשות על זיהויים.

חלקו של הנאשם באירוע הכולל איננו מלא ובלעדי. אין טענה שהנאשם הוא שיזם את ההתפרעות בהר הבית. אין גם טענה שהוא הביא להר הבית את האבנים שיידו על כוחות המשטרה. יחד עם זאת, הנאשם נטל חלק מהותי בהתפרעות בכך שיידה בפועל אבנים לעבר כוחות הביטחון, ולא רק אבן אחת אלא מספר אבנים, זאת ממרחק לא גדול יחסית של 15-20 מ'.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה הוא נזק גוף חמור. מדובר במספר אבנים שיידה הנאשם, האבנים לא היו קטנות במיוחד, והן יודו ממרחק לא רב. יחד עם זאת יש להביא בחשבון, כי הלכה למעשה לא נגרם נזק כתוצאה מיידוי האבנים.

אין טענה בכתב האישום לפיה המניע לזריקת האבנים היה גזעני או לאומני. יחד עם זאת, לנוכח האמור בסעיפים 1 ו-2 לכתב האישום, ולנוכח יתר האמור בכתב האישום, אין מנוס מן המסקנה כי הנאשם זרק את האבנים במטרה להפריע לכוחות הביטחון בהשלטת הסדר שהייתה כל כך חיונית בתקופה הרגישה האמורה, במיוחד במתחם הר הבית.

7.

מתחם העונש ההולם

לנוכח כל האמור אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בעניינו של הנאשם בין 10 חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר.

8. העונש המתאים

במסגרת הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון לזכות הנאשם את עברו הנקי וכן את הודאתו במיוחס לו, אשר חסכה מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. בסיום שמיעת הטענות לעונש הביע הנאשם חרטה על מעשיו, אם כי הוא התמקד בעיקר בנזק שנגרם לו בכך שעקב מעצרו הוא לא הספיק להיפרד מאביו לפני פטירתו. הנאשם ויתר על הגשת תסקיר, ומלבד עניין פטירתו המצערת של אביו לא נטען כי בעניינו של הנאשם מתקיימות נסיבות אישיות מיוחדות. מכל מקום, המאשימה לא חלקה על כך שיש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

9. לנוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

4 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה מהעבירות בהן הוא הורשע לפניו, או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ב, 20 ינואר 2022, בנוכחות הצדדים.

חתימה